

Sygn. akt: X C 1134/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny, w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Maria Żuchowska
Protokolant:	St. sekretarz sądowy Elżbieta Jakubowska

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa Kolegium J. (...) Szkoła Wyższa w T.

przeciwko M. J.

o zapłatę

I oddała powództwo,

II zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W dniu 26 września 2014r. powód Kolegium J. – (...) Szkoła Wyższa w T. (pop. (...) Szkoła Wyższa w T.) wniósł pozew do tutejszego Sądu o zasądzenie od pozwanego M. J. na swoją rzecz kwoty 3052 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Z uzasadnienia wynikało, że pozwany mimo wiążącej strony umowy z dnia 24.08.2009r. , nie zapłacił chesnego za naukę w kwocie 1980zł, płatnego do dnia 27.07.2010r. Doprowadziło to do wydania w dniu 27.07.2010r. decyzji o skreśleniu pozwanego z listy studentów.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 9 grudnia 2014r. w postępowaniu upominawczym uwzględniono powództwo w całości i orzeczono o zwrocie kosztów procesu w kwocie 642 zł. Odpis nakazu zapłaty z pouczeniem został wysłany pozwanemu na adres w T., ul. (...), uznany za doręczony w trybie art. 139§1kpc.

Wobec wykazania przez pozwanego, że pozwany od 2010r. mieszka za granicą i doręczenie na adres w T. było nieprawidłowe, postanowieniem z dnia 16.03.2017r. uchylono prawomocność nakazu zapłaty oraz nadaną klauzulę wykonalności.

W sprzeciwie od nakazu, uznanym za wniesiony w terminie, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia, spełnienia roszczenia w zakresie kwoty 1980 zł i braku podstaw do powstania zobowiązania.

W uzasadnieniu wskazano, że pozwany był studentem T. w T. przez jeden semestr na podstawie umowy z dnia 24.08.2009r., po czym wyjechał do Wielkiej Brytanii, gdzie przebywa do dzisiaj. Dodano, że nie uczestniczył w zajęciach w II semestrze i z tego względu został skreślony z listy studentów decyzją z dnia 27.07.2010r.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał powództwo w całości. Odnosząc się do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia wskazano, że art. 32 ustawy z dnia 11.07.2014r. o zmianie ustawy prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych ustaw, ma zastosowanie do umów zawieranych przez uczelnie publiczne. Powołano się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2015 roku, sygn. akt III CZP 67/15 wskazując, że roszczenie o zapłatę czesnego przedawnia się z upływem 10 lat. Dodano, że pozwany wnosząc w 05.09.2011r. pismo o umorzenie czesnego, uznał roszczenie, co doprowadziło do przerwania biegu przedawnienia.

Na rozprawie strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24.08.2009r. pozwany zawarł z (...) Szkołą Wyższą w T. umowę o naukę. Na podstawie umowy, pozwany zobowiązał się m.in. do terminowego uiszczania czesnego. Pozwany miał uiścić kwotę 3960 zł, płatną w 6 ratach po 600 zł., przy czym uiścił kwotę 1980 zł za I semestr nauki.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

Umowa o naukę wraz ze zobowiązaniem do zapłaty czesnego – k. 6,7

- zeznania pozwanego – k.84,

Pozwany nie uczęszczał na zajęcia w II semestrze i nie płacił czesnego, nie złożył jednak rezygnacji ze studiów. Powód, w związku z nieuiszczaniem rat czesnego w terminie przez pozwanego, decyzją z dnia 27.07.2010r skreślił go z listy studentów. Pismem, odebrany przez ojca pozwanego w dniu 27.09.2010r., powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1980 zł w terminie 7 dni. Należność nie została uiszczona.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- zeznania pozwanego – k.84,

- decyzja o skreśleniu z listy studentów – k. 8

- wezwanie do zapłaty z dowodem doręczenia – k.9

Pismem z dnia 05.09.2011r. pozwany poinformował powodową uczelnię o tym, że przebywa za granicą oraz wniósł o umorzenie czesnego za II semestr studiów, w którym nie uczestniczył w żadnych zajęciach.

Dowód: pismo z dnia 05.09.2011r. – k. 49

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne i niekwestionowane, dowód z dokumentów oraz przesłuchanie pozwanego M. J.. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów przedłożonych przez strony, bowiem były spójne, logiczne, a ich wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron.

Za wiarygodne uznano zeznania pozwanego M. J., który przyznał, że po I semestrze studiów, wyjechał za granicę i nie złożył rezygnacji ze studiów. Z jego zeznań wynikało, że nie miał świadomości, że pomimo nie uczestniczenia w zajęciach, zobowiązany był do uiszczania czesnego zgodnie z umową. Zeznał, że po otrzymaniu informacji od rodziców, że uczelnia wezwała do go zapłaty czesnego, w dniu 05.09.2011r. złożył pismo z prośbą o umorzenie czesnego, bowiem uważał, że czesnego nie musi płacić. Zeznania pozwanego korespondowały w pełni z zebrany w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentów.

Bezsporny w sprawie był fakt zawarcia przez pozwanego z powodem umowy o naukę, na podstawie której pozwany zobowiązał się m.in. do uiszczania czesnego w miesięcznych ratach. Bezsporne było również to, że zapłacił tylko za I

semestr studiów, po czym zaprzestał nauki bez złożenia rezygnacji ze studiów. Bezsportny był również fakt skreślenia pozwanego z listy studentów z dniem 27.07.2010r. i wymagalność zapłaty czesnego za II semestr z tym dniem.

Spór dotyczył zasadności dochodzonego roszczenia wobec podniesionego zarzutu przedawnienia.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że pozwanego łączyła z powodem umowa o naukę, zawarta w czasie obowiązywania ustawy z dnia 27.07.2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym (tj. Dz.U. 2012, poz. 572 ze zm.), zgodnie z którą warunki odpłatności za studia określa umowa zawarta między uczelnią a studentem w formie pisemnej (ówczesny art. 160ust.3, obecnie art. 160a ust.1 ustawy). W ocenie Sądu, umowa zawarta przez pozwanego z powodem stanowi samodzielny typ umowy, której elementy istotne określa w/w ustawa. Do umowy łączącej pozwanego z uczelnią będą zatem miały zastosowanie przepisy w/w ustawy – art. 160a ust. 7 dodany ustawą z dnia 11 lipca 2014r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 05.09.2014), która weszła w życie z dniem 1 października 2014r. Zgodnie z treścią art. 160a ust.7 “roszczenia wynikające z umowy przedawniają się z upływem trzech lat.” Zastosowanie trzyletniego okresu przedawnienia do umowy łączącej strony wynika bezpośrednio z treści art. 32 cytowanej ustawy z dnia 11 lipca 2014r. Zgodnie z treścią tego przepisu do umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne (...)zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepis art. 160a ust.7 ustawy. W ocenie Sądu, wbrew twierdzeniom powoda, art. 32 ustawy dotyczy nie tylko uczelni publicznych, ale również uczelni niepublicznych.

Umowa między stronami zawarta została w dniu 24.08.2009r. Należność dochodzona pozwem stała się wymagalna z dniem skreślenia pozwanego z listy studentów, a więc z dniem 27.07.2010r.. A zatem, zgodnie z obowiązującym trzyletnim terminem przedawnienia, termin przedawnienia roszczenia dochodzonego od pozwanego upłynął najpóźniej w lipcu 2013r.. Pozew w przedmiotowej sprawie został wniesiony w dniu 26.09.2014., a więc po upływie terminu przedawnienia. Nawet gdyby uznać, że pismo pozwanego z dnia 05.09.2011r. z wnioskiem o umorzenie należności stanowiłoby uznanie długu (choć zdaniem Sądu nie stanowiło, bowiem pozwany nie uznał długu nawet w sposób dorozumiany), to i tak pozew został wniesiony po upływie trzech lat od tego pisma, a więc również po upływie terminu przedawnienia.

Na marginesie wskazać należy, iż uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21.10.2015r., w której Sąd Najwyższy stwierdził, iż “do przedawnienia roszczenia o opłatę za studia okreśoną w umowie zawartej na podstawie art. 160ust.3 ustawy z dnia 27.07.2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym w brzmieniu obowiązującym w dniu 01.10.2009r., w okresie przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 11.07.2014r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw, miał zastosowanie dziesięcioletni termin przedawnienia przewidziany w art. 118kc” dotyczy innego stanu faktycznego i prawnego. W opisywanej sprawie Sąd pierwszej instancji orzekł w czerwcu 2013r., a więc na gruncie stanu prawnego obowiązującego przed wejściem w życie ustawy z dnia 11.07.2014r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym (...). Termin przedawnienia roszczenia nie był wówczas wyraźnie określony ustawowo.

Podsumowując powyższe, Sąd w punkcie I wyroku, na podstawie art. 160a ust.7 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, oddalił powództwo jako przedawnione.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 kpc i art. 108kpc. Pozwany poniósł koszty w kwocie 617 zł, na które składały się koszty zastępstwa procesowego oraz opłata od pełnomocnictwa. Strona powodowa, jako przegrywająca proces, winna te koszty zwrócić pozwanemu w całości.